

TÓTH LILITH VIKTÓRIA

Papírfecnik

1.

fojtogató otthonosság
tányérját töröm,
össze töröm
a saját csontjaim
pattognak
birtokolva lenni
birtokolni
mindig más
„sok vizek...”
a tányérod szélén mindig ott marad a pörkölt szaftja
más kenyerét lopva
tunkolok
lenyelem vele

(nyelvemre élvezett
lenyalta onnan)

egy darab pörköltsaftos porcelán beleégett a húsomba

2.

a felhasított terek egyikében
villogok
ki fogok égni
üres kályhacső marad utánam
szív monoxid mérgezés

3.

a hiány tompán fáj
lúktet néha zszibong kissé
százan leírták már
mégse pontosan senki

(Doleo, ergo sum.)

4.

a mai napfelkelte
indigókék
éjjeli műszak után
az ébredésben az abszolút igazság
a kávé
habot hagy a számon
szükségszerűn
nagyanyám nyugodhatna
milyen tehetségesen fájtatta magát
vihár utáni tócsába szemeket helyeztem
belelépek, locsi-pocsi
bocsi

5.

bipolaritásom kinevet
bugyim nedves folt
élvezem
ha fájdalomat adok
magamnak

6.

homlokod ráncain
ott az otthonom
választott világom
retikülökben hordott sötétség
jaj
csak otthon ne hagyjam
ebből nem élünk meg

(Čest práci!)

7.

Nem félek én semmitől, sohasem féltem. A halottaktól meg pláne. Csak az a ménkű nagy bánat, az ne lenne. A feketeségemből táplálkozó maszsa. Teli kassza. Hömpölyög az égett pénz szaga, a paraszt körül a szar. Az emberem tekintete meg lemarja a festéket a szememről, annyira belém akar látni. Ez egyfajta magasnyomású tekintet, ítéletet hoz. Ügyvééd úúúr, ügyvéd úr, kérem, védjen meg! Könnyen olvassák a fejemre a falaim vörös téglaporát, a vádlott feláll. Igazán senki nem tudja kimondani, mennyire átkozottul...

Az emberek nem értik, szembe kell nézni. Lény vagyok. Mindenki azt hiszi, hogy majd elmúlik, de sosem fog, mert meg kell tanulni benne úszni, mert tényleg sosem fog. El akarják terelni a figyelmem, hogy foglalkozzam mással, hogy lássak csodákat. Pilinszky óta tudhatnák már, hogy nincs megoldás. Én, én, én kényszerűen kerültem a halogatás boncasztalára, felém hajolt. Régi és új árnyalatokat vágott ki a sötétből, volt halványan fekete, sötéten fekete, éjfekete, hollófekete, szürkésfekete, sötéten kékesfekete, bordósan fekete, meg ilyenek. Most együtt kávézunk. Azt mondták, a nihilistáknak nyugodtabbnak kellene lenniük, csak a bánattól az ember metafizikus magaslatokba kerül. Az Ő napsütötte sávja a falnál ér véget, nagyon sokszor eszembe jut az öreg. Nekem nem ízlik a téglá. A hetek óta tartó fájdalom szétszakít. Egy pillanatig egyszer azt hittem, elhagytam a lábam, azon se csodálkoztam volna, ha pondrók hullnak ki a csigolyáim közül.

Kívül és belül.

Fáradt vagyok.

8.

Vannak lelkek, akiket élve el kell temetni, meg kell gyászolni, elhagyják az ágyad, konyhád, a szíved, ki tudja, tiszta giccs és klisé, mit lehet tenni, mert a gyász mindig ugyanúgy zajlik le, először dühös vagy, átkozódsz, miért pont te, miért jött, ha így elmegy, aztán jön a hiány húgyos langymelege, otthonossá válik és belé költözöl, és nem enyhíti semmi, mert nem is kell, hogy enyhítse.

9.

kék csókok a fehér keblen
a földből az eső sarat csinál
varázslat
mondják
ez természetes
sáros csókok hetedik kerületében akartalak
nem is téged
csak valami újat
olyat, amitől úri lány a templom előtt összeszorítja a combját
mikor hazamegy, kimossa a nedves bugyit

10.

nem fekszem a fűre
félek, belemegy a bogár a hajamba

vágyrágó bogár
bőrszínű a körmöm, földbe mar a kezemből a gyönyör
végigszáguld a perceken
kitt-katt, tikk-takk

11.

új testeket kívántam meg megint, inas, izmos, munkától fakult, élete
utolsó nagy erejében soha ki nem fogyó, örökké dominánsakat

12.

az érzéki tapasztalat felett
felülírásként ott marad a felhő
egymással szemben suttogó sziklakövek
egymásnak csak suttogó emberek
szerintem a felhő magányos
szerintem magányos
vagyok.

13.

sziklára futó vad borostyán
háttal ülök a vonaton
szédülök
vagy-vagy
azt mondják, az elitizmus elmulasztja
nem nyelem le

14.

hosszúversemnek
vége

15.

Igen, van az a pont, amikor mindegy, mi van körülöttem, törmelékeket
ontó falak, koszos kartonok, elhasznált, vérfoltos rongyok, mocsok és
kosz, üres gyümölcsboros üvegek, hét decis pálinkásak, paradicsomnak
jó lesz, nem? Igen, van az a pont, hogy nem akarod feltakarítani.

16.

– Do you speak english? – Da.